

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 60. S. Adelheidis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](#)

nem Arnulphi non fuisse retractatam Sæculum X.
tanquam injustam, sed tanquam Papæ A. C. 999.
consensu & auctoritate destitutam, pro-
ut in hac epistola clare affirmat, & sic
tandem maculam usurpatæ Sedis Re-
mensis elueret.

§. LX.

S. Adelheidis extrema.

Eodem anno, quo Gregorius Papa e vi- *Chron. Sa-*
vis abiit, Ottoni III. Imperatori tanta *xon. an. 999.*
jactura afflito, alias quoque duas per-
sonas ipsi carissimas mors eripuit, nem-
pe agnatam suam Mathildem, Otto-
nis II. sororem, Abbatissam Quedlin-
burgensem, cui, absente Imperatore ne-
pote suo, pars maxima regiminis in Ger-
maniae Imperio incubuerat, tum etiam
Adelheidem Imperatricem, utriusque
aviam.

Adelheidis, mortuo filio suo unico *vit. Bibl.*
Ottone II. Imperatore, multas *Clun. p. 336.*
tulit illatas sibi a nuru sua Theophania
Græcæ nationis femina & furiosa. Sed
hæc Adelheide prior e vivis migravit.
Adelheidis vero pietatem testatam fa-
ciunt plurima fundata monasteria; nam
in omnibus regnis, quæ cum tribus Im-
peratoribus Marito, filio, & nepote pos-
sedit, plurima ædificavit monasteria. In
Saxo-

Sæculum X. A. C. 999. Saxonia Monasteria Virginum, pium consilium suggestente Mathilde Abbatisfa, filia ipsius unica, magnis redditibus auxit. Annis autem ante obitum suum ferme duodecim, civitatem & monasterium Salsense, seu *Schlen*, in Diœcesi Argentoratensi fundavit, eique Abbatem Eccemagnum, virum, quem ægre a latere suo avelli patiebatur, nempe suum in Sacris literis præceptorem, præficit. Per multæ aliæ tam Canonicorum quam Monachorum Congregationem S. Adelheidis munificentiam expertæ sunt; cumque piissima Imperatrix, more aliarum Reginarum, corporis sui cultum auro & gemmis nitere nollet, ea vel ad ornandas Cruces & libros Evangeliorum, vel in subsidium pauperum impendebat.

Sup. f. 54. Extremo vitæ suæ anno in Regnum Burgundiæ profecta, ut inter Vasallos Rudolphi Regis, nepotis sui, pacem rediceret, cum ad S. Mauritium in Vallesia moraretur, comperit, Franconem Episcopum Wormatiensem Romæ evita cessisse, quem, virum pietatem insignem, Imperatori, nepoti suo (eum enim comitatus fuerat) eruptum vehementer doluit. Inde Genevam, tum Lausannam & tandem Orcam progressa, mune-
ra

ra misit ad permultas Ecclesias, ad S. Be- Sæculum X.
nedictum ad Ligerim, Cluniacum, ad A.C. 999.
S. Martinum Turonensem, quo Ecclesia
nuper incendio vastata reparari posset.
Rogavit precibus adjuvari Odilonis Ab-
batis Cluniacensis, cuius vestimento
osculum impressit, dicens, quod vul-
tum ejus non amplius esset visura. Tum
Salsam * reversa, febre correpta est, & * Forte Sele-
beatam animam efflavit, extrema un- stadium.
Etione atque Viatico munita, decima
sexta Decembris anno 999. quinquagin-
ta octo annos nata. Sepulta est in eo-
dem loco, vitamque ejus Odilo Abbas
scripsit, addito libro separato, in quo mi-
racula per ejus intercessionem patrata
referebantur.

§. LXI.

Archiepiscopus Gnesnensis.

Hoc quoque tristi nuncio afflictus est *Ditm. lib. 4.*
Imperator in Italia commorans; *p. 43.*
cumque in reditu ad eum delatum fuis- *Fragm. Sac.*
set, quam crebris miraculis Sepulchrum *5. Att. Ben.*
p. 871.
S. Adalberti Pragensis fulgeret, illo se con-
ferre statuit. S. hic Martyr terræ man-
datus fuerat Gnesnæ, tunc Metropoli Po-
loniæ; quippe Dux Boleslaus ejus Reli-
quias data pecunia redemerat. Im-
peratori adventanti Boleslaus obviam pro-
cedens Principem summi honoris signis
exce-